

Podmínky dobré supervize v sociálních službách

Dana Bobková

Autorka si pro bakalářskou práci zvolila aktuální problematiku supervize v sociálních službách. Za cíl si stanovila zjistit, jaké faktory ovlivňují průběh supervize v organizaci, tak aby byla vnímána jako „dobrá“ a prospěšná. Jak vysvětluje v úvodu, za dobrou supervizi, považuje takovou, která plní podpurnou a povzbuzující funkci a jsou zřetelné její konkrétní přínosy.

Do teoretické části práce autorka nejprve zařadila témata, která se týkají nebo spíše naznačují význam pracovních vztahů v organizaci, specifčnost nároků na profesi sociální pracovníka a pracovníka v sociálních službách. Na jejich základě hledá souvislosti mezi vztahem vedoucích pracovníků k zaměstnancům a jejich postojům k supervizi.

Těžištěm teoretické části jsou kapitoly o supervizi, kde autorka vysvětluje její funkce, druhy a zaměření. Zde by bylo třeba, s ohledem na praktickou část, důsledněji pracovat s pojmy druh a forma supervize, supervize týmová a případová. Velký význam přikládá autorka superviznímu kontraktu, zejména v souvislosti s motivací supervidovaných a vymezením jasných podmínek, za kterých bude supervize probíhat. Teoretickou část uzavírá základním legislativním vymezením podmínek pro fungování sociálních služeb a supervize.

V praktické části si autorka klade celkem 6 otázek, kterými chce zjistit, jak „dobrá“ (účinná) supervize souvisí se zájmem vedoucích pracovníků o zavedení supervize na pracoviště, s prostředím a podmínkami, v kterých supervize probíhá, spoluúčasti pracovníků při zavádění supervize a stanovování jejích cílů. Další otázky se týkají toho, jak sami supervidovaní rozumějí supervizi a mají v ní důvěru.

Šetření autorka realizovala prostřednictvím dotazníků a rozhovorů ve 4 zařízeních sociálních služeb, oslovila jak pracovníky v přímé péči, tak vedoucí pracovníky, odpovědi získala od 22 osob. Konkrétní informace o jaká zařízení se jedná ani kritéria, podle kterých zařízení volila, autorka neuvádí. V dotazníku pro supervidované považují za ne zcela jasné a jednoznačné otázky týkající se funkce a formy supervize, autorka neuvádí, zda byly upřesněny při rozhovorech. Na cíle supervize v organizaci se supervidovaných přímo nedotazuje, ale nechá za ně odpovídat vedoucí pracovníky. Ovšem jenom v rozhovoru, v otázkách uvedených na str. 38, v dotazníku pro vedoucí v příloze tato otázka uvedena není, jiné otázky se ale v rozhovoru a dotazníku opakují. Z dotazování např. není zřejmé, kdo se supervize účastní, zda společně pracovníci v přímé péči s vedoucími pracovníky. V odpovědích s totiž objevuje možnost, že téma konkrétní supervize zadává vedoucí pracovník a ne sami supervidovaní. Celkově vyznívá vyhodnocení dotazníkového šetření a rozhovorů nejasně.

Bakalářská práce splňuje formální náležitosti, má dostatečný rozsah, odpovídající úpravu. Autorka čerpala z aktuálních dostupných zdrojů. Teoretickou část práce považují za celkem zdařilou, autorka prokázala dobrou úroveň znalostí ve vztahu k tématu supervize. To nelze říci o praktické části, v které autorka oslovila pracovníky v přímé péči i vedoucí pracovníky, použila dotazníky a rozhovory v kterých se částečně překrývají otázky, jejich skladba a jejich vyhodnocení ve vztahu k výzkumným otázkám (formulovaným v teoretické

části) nejsou dostatečně vysvětleny. Praktická část postrádá jasnou , promyšlenou a odůvodněnou koncepci a strukturu.

Po celkovém zhodnocení bakalářskou práci

doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení D uspokojivě.

PaedDr. Marie Vorlová